

EWANGELIK KATOWICKI

Informator Parafii
Ewangelicko-Augsburskiej
w Katowicach

Nº 11/2025 (186)

508. PAMIĄTKA REFORMACJI

Bóg mówi: Będę szukał zaginionych, rozproszone sprowadzę z powrotem, zranione opatrzę, chore wzmocnię. - Ez 34,16

LISTOPAD | 2025

Słowo Proboszcza

Drodzy parafianie, Siostry i Bracia w Panu Jezusie Chrystusie,

pozdrawiam Was listopadowo. Listopadowo, czyli jak? Listopad jawi się nam jako miesiąc smutny, ponury ze spadającymi liśćmi, szarugami, zamieraniem życia. Chodzimy na cmentarze. Rozpoczynamy miesiąc Pamiątką Umarłych, a kończymy Niedzielą Wieczności. Listopad zachęca do refleksji i zadumy nad swoim życiem, jego ulotnością i przemijaniem. Zachęca również do refleksji nad swoją relacją z Bogiem i Kościołem, do postawienia sobie pytania: z czym i jak stanę kiedyś przed Bożym obliczem, jakim jestem parafianinem, czym jest dla mnie Kościół i Parafia? I pozdrawiając Was listopadowo zachęcam do podjęcia tych ważnych tematów, nie odsuwania ich w bliską lub daleką przyszłość, nie zamiatania pod dywan.

Do tego mogą nam pomóc dwa teksty, które znajdują się w tym Informatorze. Rozważanie: „Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiadli mądre serca!” oraz felieton na temat łaski Bożej i naszego przyjmowania tej łaski: „Grzech przeciwko łasce”.

Wielu z Was otrzyma ten numer Informatora Parafialnego drogą pocztową. Jest to decyzja Rady Parafialnej, żebyśmy mieli pewność, że Informator dotarł do jak najszerzego grona parafian. **Bardzo prosimy o zapoznanie się z listem otwartym Rady Parafialnej.** Prosimy również o kontakt z kancelarią parafialną, jeżeli w liście była taka prośba. Chcemy uaktualnić kartotekę parafialną. Zapewniamy o ochronie RODO.

Zapraszamy na nabożeństwa, spotkania parafialne i koncerty, które odbywają się w naszym kościele.

Życzę Wam błogosławionego listopadowego czasu z refleksją, zadumą oraz ufnością i nadzieją pokładaną w Bogu.

~ Wasz proboszcz, ks. bp Marian Niemiec

List otwarty Rady Parafialnej do parafian Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Katowicach

„Bogu, który jedynie jest mądry, niech będzie chwała na wieki wieków
przez Jezusa Chrystusa” Rz 16,27.

Drodzy Parafianie, Siostry i Bracia w Panu Jezusie Chrystusie,

rok 2026, który przed nami, będzie dla naszej Parafii rokiem bardzo ważnym. Po prawie 12 latach służby w naszej Parafii, ks. bp Marian Niemiec z dniem 1 lipca 2026 roku przechodzi na emeryturę. W związku z tym Rada Parafialna zwróciła się do Konsystorza (władzy administracyjnej Kościoła) o ogłoszenie wakansu na stanowisko proboszcza w terminie od 1-31 października 2025 r. Mamy nadzieję, że na ogłoszony wakans zgłosi się kilku kandydatów.

Po zweryfikowaniu i zatwierdzeniu listy kandydatów przez Radę Parafialną i Konsystorz odbywać się będą nabożeństwa prowadzone przez kandydatów i spotkania z parafianami. Finałem będą wybory planowane na wiosnę 2026 roku.

Ponieważ wybory proboszcza są ważnym wydarzeniem dla Parafii i Parafian, chcielibyśmy, jako Rada Parafialna, żeby wszyscy parafianie wzięli czynny udział w procesie wyborczym (spotkania z kandydatami) i w wyborach. Wybierać będziemy proboszcza na kilkanaście lub kilkadziesiąt lat. Dlatego istotne jest, żebyśmy mieli wpływ na ten wybór i wybrali proboszcza, który będzie dobrym kaznodzieją, duszpasterzem, otwartym na wszystkich ludzi, rozumiejący starszych, młodzież i dzieci, znający się na sprawach administracyjnych i gospodarczych.

„Prawo głosu i czynne prawo wyborcze w Parafii przysługuje tym członkom Parafii, którzy, zostali konfirmowani albo wstąpili do Kościoła, ukończyli 18 lat, uczęszczają na nabożeństwa i opłacili w przepisany termin przypadającą na nich składkę za rok ubiegły lub zostali z niej zwolnieni przez Radę Parafialną”.

W związku z powyższym prosimy o aktywność w uczestniczeniu w nabożeństwach i opłaceniu składki kościelnej w roku 2025. W kancelarii parafialnej znajduje się do wglądu lista uprawnionych do głosowania w roku bieżącym.

Drugim ważnym wydarzeniem w roku 2026 będą wybory Rady Parafialnej na 5-letnią kadencję. Wybory odbędą się jesienią, jednak lista uprawnionych do głosowania zarówno przy wyborach proboszcza, jak i Rady Parafialnej będzie taka sama. Zachęcać będziemy do zgłaszania się kandydatów do Rady Parafialnej.

„Bierne prawo wyborcze w Parafii przysługuje jej członkom, którzy przez okres trzech lat nieprzerwanie posiadają czynne prawo wyborcze, ukończyli 21 lat, biorą udział w życiu kościelnym i przystępują do Stołu Pańskiego”.

Zapraszamy na nabożeństwa i spotkania parafialne. W razie pytań i jakichkolwiek niepewności prosimy śmiało zwracać się do nas lub do naszych księży.

Życzymy Wam, Drodzy Parafianie, Bożego błogosławieństwa i opieki na każdy dzień.

„Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa” Rz 17,b

Rada Parafialna Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Katowicach

Edna Kabis - Jan
Aneta Sobal
Adam Mroan
Goździew. Jacek
Anna Kurek
Jean Wagner
Adam Piśchiet
Polaryk Stawani
Artur Marusz
Ks. Konrad
Yndala

Kazanie bp. Mariana Niemca na Pamiątkę Umarłych i Niedzielę Wieczności

Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiadli mądre serca! Ps 90, 12

„Lata nasze giną jak westchnienie” – czytamy w Psalmie 90. „Przemija szybko życie, jak potok płynie czas. Za rok, za dzień za chwilę, razem nie będzie nas”. Słowa tej smutnej pieśni nabierają znaczenia, gdy stajemy na cmentarnej ziemi.

Przechadzając się, zwłaszcza w listopadzie, między grobami, odnajdując groby znajomych, przyjaciół, nie sposób nie poddać się szczególnej refleksji nad życiem, którego długość wyznacza Pan życia i śmierci.

Prawdą jest to, co powiedział Salomon w Księdze Kaznodziei, że wszystko na tej ziemi ma swój właściwy czas i przemija. Rodzimy się, przeżywamy lata swego dzieciństwa, dojrzewania, wchodzimy powoli w dorosłe życie, zakładamy swoje własne rodziny. Wszystko powoli zbliża się do końcowego okresu życia człowieka – do starości, o której najczęściej nie chcemy myśleć, a później nieuchronnie do śmierci, którą tym bardziej chcielibyśmy usunąć z naszego życia i myślenia.

Psalmista modlił się i prosił: *Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiadli mądre serca*. Nie mówił, abyśmy byli mądrzejsi. Jesteśmy dosyć mądrzy. Czasami za mądrzy i wydaje nam się, że możemy przechytrzyć śmierć, oszukać Pana Boga. Mądre serce dostrzega zachodzące zmiany w swoim życiu i przygotowuje się na to, co nieuchronne. Przecież to nie człowiek wpływa na czas i jego przemijanie. To leży w Bożych rękach.

Jakie symptomy przemijania obserwujemy w swoim życiu, w nas samych i wokół siebie? Zaczyna brakować ludzi, z którymi byliśmy związani w dzieciństwie: rodziców, dziadków. Nasz wygląd również ulega zasadniczym zmianom, których nawet najlepsze kosmetyki i operacje nie są w stanie zatrzymać. Rozpoczynają się stałe problemy ze zdrowiem, powoli zaczynamy tracić słuch i wzrok. Coraz częściej żyjemy przeszłością, wspomnieniami. Nasz stosunek do świata, otaczającej nas rzeczywistości ulega przeobrażeniom.

Tracimy pewność siebie, poczucie bezpieczeństwa, wszystko staje się inne, nie rozumiemy tego, wydaje się nam, że nie tak miało być, otaczający nas świat staje się wrogi i obcy. Jesteśmy skłonni do nieustannej krytyki wszystkiego, co przychodzi, co się nam nie podoba, czego nie rozumiemy.

Nauucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiadli mądre serca. A może to wszystko wzywa nas byśmy zaczęli liczyć dni nasze i posiadli mądre serca? Mądre serce wie, że wszystko przemija, zmienia się i że trzeba będzie ten coraz bardziej obcy świat opuścić. Mądre serce wie, że ukochana osoba musi odejść.

Ale nie chciałbym, aby dzisiejsze słowa dotyczyły tylko tych, którzy mają siedemdziesiąt, czy osiemdziesiąt lat. Psalmista Dawid pisał: *Dni człowieka są jak trawa: tak kwitnie jak kwiat polny. Gdy wiatr Pana powieje nań, już go nie ma i już go nie pozna miejsce jego* (Ps 103).

Nasze życie jest jak trawa i jak kwiat polny, czyli nikłe. Jakże często umierają ludzie w kwiecie wieku, będący okazami zdrowia, którzy w swoich wielu planach na przyszłość nie uwzględniali swojej śmierci.

Mądrość człowieka wynika ze zrozumienia, że życie, tych kilkanaście, czy kilkadziesiąt lat darowanych nam przez Boga, ma charakter tymczasowości.

My jako ludzie, mamy zazwyczaj takie podejście do życia, jakby miało ono trwać wiecznie. W gonitwie za wieloma rzeczami, wartościami, zapominamy o tym, że przyjdzie nam kiedyś stanąć twarzą w twarz z Bogiem lub odsuwamy tę świadomość w bliżej nieokreśloną przyszłość.

Jesteśmy nieraz podobni do bogatego rolnika z przypowieści Pana Jezusa, który tak wiele gromadzi, tak wiele czynił zabiegów i starań o terażniejszość, o poprawę swej pozycji materialnej zapominając zupełnie o przyszłości w kategoriach wieczności, a któremu Bóg powiedział: *Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają dyszy twojej, a to co przygotowałeś czyje będzie?*

Czy też chcemy kiedyś usłyszeć „Głupcze”. Przychodzimy na ten świat z zaciśniętymi rękami, opuszczamy go z otwartymi

dłońmi, nie mogąc niczego zabrać. Na wszystko w życiu mamy czas, ale jakże rzadko znajdujemy czas dla swojego Boga. Często satysfakcjonuje nas sporadyczny kontakt z Bogiem, polegający na uczęszczaniu do kościoła. Najchętniej zamknęlibyśmy Boga w kościołach, wypuszczając Go tylko w niedzielne przedpołudnia i to na niezbyt długi okres.

Psalmista prosił, *naucz nas liczyć dni nasze abyśmy posiadli mądrę serca*. Jesteśmy poruszeni wiadomościami o nagłej, tragicznej śmierci ludzi bardzo młodych, którzy dopiero rozpoczynali dorosłe życie. Jesteśmy zasypywani informacjami o tragediach i katastrofach samolotów, promów, wypadkach samochodowych, w których giną setki ludzi, którzy z pewnością nie zdawali sobie nawet sprawy z tego, że udają się w ostatnią podróż swojego życia, z której już nigdy nie wrócą.

Ludzie nie mogą decydować o czasie ani o początku, ani o końcu swego życia. Nic się nie dzieje zanim Bóg nie określi czasu i godziny. Tym bardziej więc, cmentarna ziemia uświadamia nam kto jest Panem naszego życia, kto decyduje o jego losach.

Ta ziemia, choć kryje w sobie ludzkie szczątki, choć przypomina o cielesnej śmierci człowieka, zwiastuje zwycięstwo Chrystusa nad grzechem i śmiercią, które dokonało się na drzewie hańby postawionym na Golgocie. Nie ma chyba innej ziemi, która mieściłaby tak wielką ilość znaków zwycięstwa – krzyży. „Dla chrześcijanina nie ma nic miłszego ponad myśl o tym, że żyje w Bogu i z Nim też chce mieć kontakt; a gdy nadejdzie ów dzień, obojętnie w jakim czasie, jeśli On jest moim Panem, będę wybawiony. Ta pociecha należy się jednak jedynie chrześcijaninowi”.

Ów Sędzia, przyjdzie z taką mocą, że nawet diabła i wszystkich umarłych wzbudzi, będzie to radosna rzecz, gdy zwać nas będzie braćmi i przyjaciółmi swoimi i w łasce Swojej i w Duchu Świętym będzie na nas patrzył; podobnie radosną sprawą będzie to dla wszystkich umarłych” – te myśli z lutrowego kazania, opartego o biblijne słowa „i tak zawsze będziemy z Panem”, ułatwić mogą zrozumienie bycia zawsze u Pana, dla którego żyjemy i umieramy.

Słowo 'cmentarz' wywodzi się z greckiego „koimao” co znaczy śpię; z łacińskiego „accumbo”, które tłumaczy się „odpoczywać”, „spoczywać”. Z tym znaczeniem współbrzmia lutrowe myśli o „śmierci jako słodkim, wdzięcznym śnie”.

Luter pisał: „chrześcijanie chociażby umarli, nie są umarli, ale śpią snem tak krótkim, że Chrystus ich nawet skinieniem palca ocucić potrafi”. „Niewielka to chluba śmierci, że w największej zażyłości swojej nic więcej wykonać nie może, tylko uśpić człowieka, którego Chrystus jednym słowem ze snu wywoła, jak powiada w Ewangelii Jana” (5,28).

Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiadli mądre serca! Odwiedzając cmentarze, groby bliskich, szanując zmarłych patrzymy z nadzieją w przyszłość, na dzień, gdy „Chrystus jednym słowem ze snu wywoła”. Umieszczona na nagrobkach fragmenty Pisma Świętego niech budzą w nas nadzieję i wiarę w Tego, który powiedział: „Jam jest zmartwychwstanie i żywot; kto wierzy we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (J 11,25). Amen.

Odpowiedzi z testu o historii naszej Parafii

1. Jaka jest dokładna data poświęcenia naszego kościoła?
Odpowiedź prawidłowa: b/ 29.09.1858
2. Kto był pierwszym proboszczem nowej parafii?
Odpowiedź prawidłowa: a/ Christian Clausnitzer
3. Ile razy kościół był rozbudowywany?
Odpowiedź prawidłowa: c/ dwa razy
4. Kto był pierwszym powojennym proboszczem?
Odpowiedź prawidłowa: a/ ks. Adam Hławiczka
5. Którzy proboszczowie spoczywają na naszym cmentarzu?
Odpowiedź prawidłowa: b/ ks. bp Tadeusz Szurman,
ks. Ryszard Neuman, ks. Franz Kralik
6. Ile dzwonów znajduje się na wieży kościoła?
Odpowiedź prawidłowa: c/ 3 - dwa z roku 1922
i jeden z roku 2024

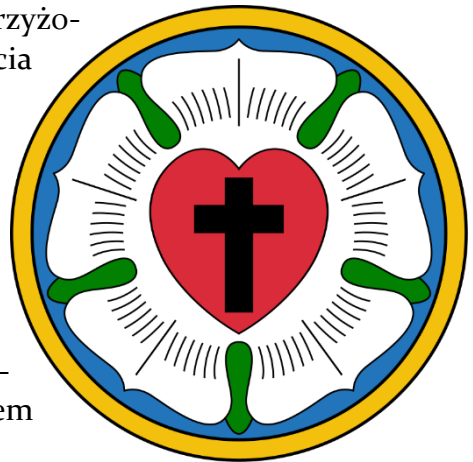
7. Kiedy i przez jaką firmę zostały wybudowane nasze organy?
Odpowiedź prawidłowa: a/ w 1922 roku przez firmę Sauer
8. Co przedstawiają witraże w oknach przy bocznych wejściach do kościoła?
Odpowiedź prawidłowa: c/ 12 letniego Jezusa w świątyni, Jezusa pomagającego ojcu przy ciesielce

Symbolika Róży Lutra

Reformator Marcin Luter używał pieczęci z motywem róży do oznaczenia swojej korespondencji. Umieszczał ją także w swoich pismach i książkach. Jej symbolika przekazuje wiele prawd Reformacji. Z tego powodu z czasem w wielu krajach stała się symbolem Kościoła luterańskiego.

Elementy Róży Lutra przekazują następujące treści:

- Czarny krzyż , który zawsze przypomina, że wiara w Ukrzyżowanego zbawia. Chrystus ukrzyżowany ma być główną treścią życia i myśli człowieka.
- Krzyż umieszczony w czerwonym sercu symbolizuje, że droga Jezusa na krzyż była drogą miłości.
- Serce spoczywa w środku białej róży, która wskazuje, że wiara przynosi radość, pociechę i pokój, gdyż kolor biały jest kolorem duchów i aniołów.
- Różę otacza błękitne niebo. Kolor ten symbolizuje przyszłość radość w niebie.
- Całość otacza złoty pierścień. Jego kształt – bez początku i końca – przypomina, że sprawiedliwość w Królestwie Bożym trwa wiecznie, a jest ona cenniejsza od złota.

Krótką historia Róży Lutra

Norymberski radny wspierający Reformację, Lazarus Spengler, wysłał Lutrowi rysunek symbolu róży, a Marcin Luter przekazał mu szczegóły, jak powinna wyglądać jego pieczęć. Dla niego róża była czymś więcej, niż tylko jakimś herbem lub podpisem. Reformator postrzegał ją samą jako „znak rozpoznawczy” swojej teologii.

W liście do Lazarusa Spenglera w 1530 r. Marcin Luter opisał wygląd róży Lutra: „Pierwszym elementem ma być krzyż, czarny krzyż w sercu, które powinno mieć swoje naturalne barwy, aby mnie samemu przypominały, że wiara w Ukrzyżowanego czyni mnie błogosławionym. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia. Takie serce powinno znajdować się wewnątrz białej róży, aby pokazać, że wiara daje radość, otuchę i pokój. Dlatego też róża powinna być biała, a nie czerwona, ponieważ biały jest kolorem duchów i wszystkich aniołów. Róża ta znajduje się na błękitnym polu, by pokazać, że taka radość w duchu i wierze jest początkiem radości niebiańskiej w przyszłości. Wokół tego pola umieszczony jest złoty pierścień, ponieważ taka błogość w niebie trwa wiecznie i nie ma końca i kosztowna jest ponad wszelką radość i dobra, tak jak złoto jest najkosztowniejszym metalem szlachetnym.”

~ na podstawie stony historiareformacji.pl

Nowe godziny urzędowania kancelarii parafialnej

Z uwagi na nowy plan zajęć lekcji religii i inne obowiązki duchownych prezentujemy nowe godziny urzędowania kancelarii parafialnej:

Poniedziałek:	9.00 - 13.00
Wtorek:	12.00 - 16.00
Środa:	Nieczynne
Czwartek:	12.00 - 16.00
Piątek:	9.00 - 13.00

Parafia
Ewangelicko-Augsburska
w Wiśle Jaworniku

Diakonia

Wspólne
posiłki

Ciekawe
spotkania

Wieczór
wigilijny

Rodzina
atmosfera

Wczasy święteczno- noworoczne

22.12.2025 - 2.01.2026
Dom Gościnny w Wiśle
Jaworniku

Koszt: 1.800zł
(istnieje możliwość
dofinansowania)

Zgłoszenia: jawornik@luteranie.pl; tel. 33 855 17 15

Grzech przeciwko łasce

„Bo usprawiedliwienie Boże w niej (Ewangelii Chrystusowej) bywa objawione, z wiary w wiarę, jak napisano: A sprawiedliwy z wiary żyć będzie” – te słowa z listu ap. Pawła do Rzymian 1,17 Marcin Luter uważał za przełomowe w poznaniu łaskawego Boga. Całe jego teologiczne poszukiwania koncentrowały się na pytaniu: „Jak znajdę łaskawego Boga?”. Czyli jakim muszę być, co muszę robić, uczynić, żeby Bóg, który jest surowym sędzią, swojej sprawiedliwości był dla mnie łaskawy. Wstąpienie do klasztoru, modlitwy, posty, umartwianie ciała nie dawały mu uspokojenia. Przeciwnie, jeszcze bardziej pogłębiały jego frustrację i lęki.

Ratunek, wskazówkę znalazł w Bożym Słowie Sprawiedliwy z wiary żyć będzie”. Bóg przez Ducha Świętego dał mu poznanie i zrozumienie, że jest Bogiem łaskawym dla wierzących. Dla tych, którzy wierzą w zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa, czyli przyjmują wiarę ewangelię o zbawieniu w Jezusie Chrystusie. „Łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił” (Ef 2,8-9). Te słowa są nam znane i oczywiste. Czy na pewno?

W „Drogowskazach chrześcijanina” Marcin Luter, jako dobry obserwator i duszpasterz opisuje niebezpieczeństwo, które nazywa „grzechem przeciwko łasce”. Wydaje się, że ten grzech dotyka wielu z nas. O co chodzi?

Dobrze, gdy człowiek uświadamia sobie, że jest grzeszny. Zwłaszcza świadomość grzechu przeciwko pierwszemu przykazaniu: „Jam jest pan, Bóg twój, nie będziesz miał innych bogów obok mnie”. Luter uważał, że to przykazanie jest najważniejsze. Istnieje jednak niebezpieczeństwo postawienia pytania, które stawiał Luter. Jestem grzesznikiem, jak znajdę łaskawego Boga? W sercu pojawia się zwątpienie i trwoga. Sumienie zapewnia, że mój grzech jest tak wielki, mój stan tak beznadziejny, że Bóg nie odpuści mi grzechów

i nie ma dla mnie łaski. Jestem grzesznikiem, jestem stracony, przegrany. I człowiek w swoim zwątpieniu odwraca się od Boga, który napełnia go lękiem i jawi się jako surowy sędzia.

Drugi grzech, moim zdaniem powszechniejszy, polega na tym, że człowiek wykonuje dobre uczynki i do tego jak pisze Luter, „przydaje diabelski uczynek polegania na nich i pocieszania się, że dzięki nim ostanie się przed Bogiem, bo w nich nie ma grzechu”. W ten sposób odrzuca łaskę, polega na uczynkach i tym samym odrzuca Boga i jego łaskę. Luter mówi wprost: „Zapieram się Boga i jego łaskę”

Bardzo często rodzina zgłaszająca pogrzeb człowieka, który miał bardzo luźne relacje z Bogiem i Kościołem stwierdza: „proszę księdza, ale ten zmarły był dobrym człowiekiem”. Wtedy odpowiadam: nie wiem, jakim był człowiekiem, nie wiem, jaka była jego wiara. Polećmy go łaskawemu Bogu. Sąd do mnie należy, mówi Pan.

Jednak w takich sytuacjach odczuwam wielki dyskomfort i niepokój sumienia. Przecież nie z uczynków. Poleganie na uczynkach może nawet oddalać od Boga. Po co mi Bóg, skoro jestem, w moim mniemaniu, dobrym człowiekiem. Dlatego Marcin Luter powiedział nawet, że takie uczynki, w których widzę zasługę przed Bogiem, są grzeszne. One na przykład zastaniają pierwsze przykazanie.

Po co o tym piszę. Żeby jeszcze raz przypomnieć reformacyjne prawdy, reformacyjne odkrycia. Sprawiedliwy, czyli usprawiedliwiony, zbawiony, z wiary żyć będzie. Z wiary w łaskawego Boga, który przyjmuje grzesznika dla męczeńskiej śmierci Jezusa Chrystusa. Obyśmy tej łaski nadaremno nie przyjmowali i przeciwko niej nie grzeszyli.

~ Ks. bp Marian Niemiec

167. Pamiątka Poświęcenia Kościoła w Katowicach

O godzinie 10.00 dnia 28 września rozpoczęło się uroczyste nabożeństwo z okazji kolejnej pamiątki poświęcenia naszego katowickiego kościoła. Tym razem zaprosiliśmy z kazaniem byłego wikariusza parafii – ks. Oskara Wilda, który przyjechał do Katowic wraz z chórem ze zboru w Wiśle-Głębcach, gdzie aktualnie jest proboszczem. Pieśnią służył również nasz chór – Largo Cantabile. Po nabożeństwie przy miłej pogodzie odbył się parafialny piknik.

Wyjazd katowickiej młodzieży na Ogólnopolski Zjazd Młodzieży

W tym roku OZME miało miejsce w Olsztynie dniach 10-12 października. Nasza młodzież udała się na Warmię pod opieką ks. Konrada Indeka i stud. teol. Stanisława Kołodziejczuka. Razem z naszą grupą na wycieczkę udała się młodzież z Mikołowa oraz dwie osoby z parafii w Rudzie Śląskiej i Gołkowicach. Oprócz zwiedzania ciekawego historycznego miasta mieliśmy okazję do integracji między naszymi parafiami. Całość wydarzenia miała miejsce w miejscowej szkole podstawowej (potańcówka i nocleg) oraz filharmonii (panel dyskusyjny, koncert zespołu NSA i niedzielne nabożeństwo) Choć pogoda nie do końca dopisała, z pewnością należy zaliczyć ten wyjazd do udanych.

Nabożeństwo i spotkanie dla seniorów

Dnia 11 października odbyło się jak co roku w okolicach Święta Żniw nabożeństwo i spotkanie dla seniorów. Spotkanie minęło w atmosferze przyjemnych rozmów i dobrego ciepłego posiłku. Bardzo dobra była również frekwencja. Kolejne takie wydarzenie w okolicach 4. Niedzieli Adwentowej. Zapraszamy!

AKADEMIA EKUMENICZNA W KATOWICACH

30 października 2025 r., godz. 17.00

prof. dr hab. Ryszard Koziołek
„Bóg pogranicza”

20 listopada 2025 r., godz. 17.00

ks. dr Andrzej Kumor
„Bóg pogranicza” – aspekt prawa

18 grudnia 2025 r., godz. 17.00

Święto Świąteł – Chanuka
dk. Adam Dylus
„Nostra Aetate” w życiu katolika

Biblioteka Śląska
sala Parnassos
plac Rady Europy 1
Katowice

www.facebook.com/akademiaEDM

Organizatorzy

Województwo
Śląskie

Institucja Kultury Samorządu Województwa Śląskiego

Biblioteka Śląska

OEKUMENICA
SILESIANA

Regionalny Patron Medialny

Polskie
Radio
Katowice

Zapraszamy na nabożeństwa i spotkania parafialne Nabożeństwa i wydarzenia w naszej Parafii

20. Niedziela po Trójcy Świętej

2 listopada	10.00 – nabożeństwo z ofiarą na diasporę Po nabożeństwie projekcja serialu „The Chosen”
3 listopada	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorośli – Katowice”
4 listopada	18.00 – spotkanie sympatyków
5 listopada	18.00 – próba chóru
6 listopada	17.30 – spotkanie z Biblią

3. Niedziela przed końcem Roku Kościelnego

9 listopada	10.00 – nabożeństwo ze spowiedzią i Komunią Św.
10 listopada	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorośli – Katowice”
12 listopada	18.00 – próba chóru
13 listopada	17.30 – spotkanie z Biblią
14 listopada	18.00 – koncert wiedeński 20.00 – koncert trzech tenorów

Przedostatnia Niedziela Roku Kościelnego

16 listopada	10.00 – nabożeństwo 12.00 – nabożeństwo w Senior Residence 16.00 – Koncert Bachowski
17 listopada	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorośli – Katowice”
18 listopada	17.00 – spotkanie PTEw
19 listopada	18.00 – próba chóru
20 listopada	17.00 – Akademia Ekumeniczna w Bibliotece Śl.
22 listopada	10.00 – nabożeństwo na rozpoczęcie Synodu Diec.

Ostatnia Niedziela Roku Kościelnego – Niedziela Wieczności

23 listopada	10.00 – nabożeństwo ze spowiedzią i Komunią Św.
24 listopada	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorośli – Katowice”
25 listopada	18.00 – posiedzenie Rady Parafialnej
26 listopada	18.00 – próba chóru
27 listopada	17.30 – spotkanie z Biblią

Pierwsza Niedziela Adwentu

30 listopada	10.00 – nabożeństwo ze spowiedzią i Komunią Św.
1 grudnia	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorośli – Katowice”
2 grudnia	18.00 – spotkanie sympatyków
3 grudnia	18.00 – koncert „Camerata Silesia”

Zachęcamy do oglądania „Codziennika biblijnego” na kanale YouTube Chrześcijańskiej Telewizji Internetowej, w którego nagrywanie jest też zaangażowana nasza Parafia. Bardzo prosimy o udostępnianie nagrań dalej tak, by docierały do jeszcze większej liczby osób!

W dzisiejszym świecie jest wiele możliwości. Jedną z nich jest transmitowanie nabożeństw. Jeśli nie jesteś w stanie z różnych powodów przyjść do naszego kościoła, zachęcamy do wzięcia udziału w nabożeństwie wirtualnie. Można je oglądać na żywo na kanale **YouTube**. Zapraszamy!

Nabożeństwa w TVP Kultura

- 09.11 o godz. 8.00 – kościół ewangelicki w Lubieni
- 30.11 o godz. 8.00 – kościół ewangelicki w Dziegielowie

Zachęcamy do skorzystania po nabożeństwach z naszego stoiska przy wyjściu z kościoła, gdzie można kupić polecaną literaturę, w tym także egemplarz aktualnego Zwiastuna Ewangelickiego.

Dane kontaktowe

40-006 Katowice, ul Warszawska 18

tel.: 32 253 99 81

www.katowice.luteranie.pl

katowice@luteranie.pl

www.facebook.com/LuteranieKatowice

www.facebook.com/mlodzidorosli.katowice

nr konta: 62 1020 2313 0000 3002 0174 9043